

Hei

17

Vi reiste hele natten, og da det endelig ble morgen, slo vi opp leiren vår. Kokken lagde en fantastisk frokost, og så gikk vi og la oss. Det føltes litt rart å legge seg om morgenen, men vi måtte jo kunne se stjerner, så vi måtte reise om kvelden og sove om dagen.

Da jeg våknet, var sola i ferd med å gå ned i vest, og til min store skuffelse var verken månen eller stjernene å se. Hva hadde skjedd? Det viste seg at det var altfor overskyet til å se noe som helst. Hva skulle vi gjøre nå?

Draco var litt sur, for han hadde ikke fått lest noe hele dagen, og uten månelys kunne han ikke lese om natten heller. Da jeg så på Orion, stod han oppå en stein og speidet ut i det fjerne.

«Hva gjør du?» spurte jeg. «Kom opp hit,» sa Orion. «Jeg krabbet meg opp på steinen jeg også. «Se den veien og fortell hva du ser.» Jeg så mot sør, og der så det ut som mange små stjerner, men de var på bakken, ikke oppe på himmelen hvor de skulle vært. «Hva er det?» spurte jeg. «Jeg tror det er Jerusalem,» sa Orion høytidelig. «Da syns jeg vi skal dra dit.»

Så i stedet for å la stjernen lede oss, fulgte vi lysene fra byen Jerusalem. Og i morgen skal jeg fortelle hvem vi møtte der.

Ha en fin dag!
Leo

